

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

III. Cujusmodi visio martyri Attalo in somnis divinitus missa apparuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

γενῶ, κατηγόρεον ὃ ἐδένος· ἔλυνον μὲν ἅπαν-
 τας, ἐδέσμευον ὃ ἐδένα, καὶ ὑπὲρ τῶν τὰ δει-
 νὰ διαπθέντων ἠύχοντο, καθάπερ Στέφανος ὁ
 τέλειος μάρτυς. Κύεε μὴ σήσης αὐτοῖς τῶν
 ἀμαρτιῶν ταύτων. εἰ δὲ ὑπὲρ τῶν λιταζόν-
 των ἐδέετο, πόσω μᾶλλον ὑπὲρ τῶν ἀδελ-
 φῶν, καὶ αὐθις φασὶ μὲθ' ἑτέροις ὁδοῖν καὶ μέ-
 γιστος αὐτοῖς πρὸς αὐτὸν ὁ πόλεμος ἐγγίκετο,
 διὰ τὸ γήσιον τῆς ἀγάπης. ἵνα ἀποπνιχθεὶς ὁ
 σῆρ, ἔς περτέρον ὤτετο καλαπεπωκέναι, ζῶν-
 τας δὲ ξυμέσση. καὶ ἔλαβον καύχημα καὶ τῶν
 πεπωκότων. ἀλλ' ἐν οἷς ἐπέοναζον αὐτοῖς, τῶ-
 ντο τοῖς ἐνδεεστέροις ἐπήρικεν, μητρικὰ ἀσπλά-
 χνα ἔχοντες, καὶ πολλὰ πρὸς αὐτῶν ἐκχέοντες
 δάκρυα πρὸς τὸν πατέρα. ζῶν ἠτήσαντο, καὶ
 ἐδώκεν αὐτοῖς ἡν καὶ συνεμερίσαντο τοῖς πλη-
 σίον. καὶ πάντων νικηφόροι πρὸς Θεὸν ἀπελ-
 θόντες εἰρήνην ἀγαπήσαντες αἰεὶ, καὶ εἰρήνην αἰεὶ
 παρεχυσάμενοι, μετ' εἰρήνης ἐχώρησαν πρὸς
 Θεόν. μὴ κατὰ λιπὸντες πόνον τῆς μητρὸς, μὴ δὲ
 εἶσαν καὶ πόλεμον τοῖς ἀδελφοῖς, ἀλλὰ χα-
 ρὰν καὶ εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην. ταῦτα
 καὶ πρὸς τῆς τῶν μακαρίων ὁκείνων πρὸς τὴν
 ἀσπασίως πεπωκότας τῶν ἀδελφῶν σοφῆς, ὡ-
 φελίμως προσκείσθω. τῆς ἀπανθρώπου τε καὶ
 ἀνθρώπου ἐνεκα διαθέσεως, τῶν μετὰ τὰ ἀ-
 φειδῶς τοῖς χριστοῦ μέλεσι προσσηνεγ-
 μῶν.

A neminem ligabant. Quinetiam pro illis
 à quibus acerbissime cruciati fuerant,
 exemplo perfectissimi martyris Stepha-
 ni, Deum precabantur: Domine ne im-
 putes illis hoc peccatum. Quod si ille
 pro lapidantibus orabat, quanto magis
 pro fratribus cum orasse credibile est;
 nec multo post, hæc addunt: Hoc enim
 maximum certamen illis fuit adversus
 Diabolum, ob sinceram ac minimè fu-
 catam caritatem: ut quos ille malignus
 serpens vivos jam se devorasse credide-
 rat, elisis faucibus remove cogere-
 tur. Neque enim fastu & arrogantia intum-
 uerunt adversus lapsos, sed ea quibus
 abundabant bona, indigentibus libera-
 liter subministrabant, materna quædam
 misericordie viscera gestantes, ma-
 gnamque vim lacrymarum pro illorum
 salute coram Deo Patre fundentes. Vi-
 tam petierunt, & largitus est eis Deus:
 quam etiam illi proximis suis commu-
 nicarunt, ubique victores ad Deum
 profecti. Cumque pacem dilexissent,
 pacem nobis commendassent, ipsi cum
 pace migraverunt ad Deum: non do-
 lorem matri, non fratribus discidium
 ac bellum, sed gaudium & pacem &
 concordiam caritatemque omnibus re-
 linquentes. Atque hæc de Beatorum il-
 lorum affectu erga eos fratres qui lapsi
 fuerant, ad legentium utilitatem hæc
 posita sunt, propter eos qui inhumano
 quodam ac truci animo præditi, incle-
 menter adversus Christi membra post-
 modum sævierunt.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Ὅτι αὐτὸς ὁ μάρτυρ Ἀττάλο δὲ ἄνερα γέροντι
 ὁπφάνεια.

Ἡ δὲ αὐτῆ τῶν περὶ τὴν μαρτυρίαν
 γραφῆ, καὶ ἄλλην τιὰ μνήμης
 ἀξίαν ἱστορίαν ἀειέχει. ἡν καὶ εἰδὲς ἂν γέ-
 νοιτο φθόνος, μὴ ἐχθρῶν ἐντετυξομένων
 εἰς γνώσιν προδέναι. ἔχει δὲ οὕτως. Ἀλ-
 κibiάδου γὰρ πινθίου δὲ αὐτῶν, πάντων ἀν-
 μηρῶν βιέντων βίον, καὶ μηδενὸς ὅλως
 τὸ πρότερον μέγα λαμβάνοντος, ἀλλ' ἢ
 ἀετῶ μόνω καὶ ὕδατι χρωμῶν, πειρω-
 μῶν τε καὶ ἐν τῇ εἰρετικῇ οὕτω διάγειν, Ἀτ-
 τάλω μετὰ τὸν πρῶτον ἀγῶνα ὃν ἐν τῷ
 ἀμφιθεάτρῳ ἤνυσεν, ἀπεκαλύφθη ὅτι
 μὴ καλῶς ποιοῖν ὁ Ἀλκibiάδης, μὴ
 χρωμῶν τοῖς κῆσμασι τῶ Θεοῦ, καὶ
 ἄλλοις τύπον σκανδάλου ὑπολειπόμενος.

CAPUT III.

Cujusmodi visio martyri Attalo in somnis divi-
 nitus missa apparuit.

Porro in eadem epistola quæ res su-
 pra memoratas complectitur, alia
 etiam habetur narratio prorsus memo-
 riâ dignissima, quam quidem nihil ve-
 tat, quo minus hoc loco lectoribus
 proponamus. Sic autem habet: Alcibiades
 quidam unus ex illorum marty-
 rum numero, durum & squalidum vi-
 vendi genus sectabatur: nullumque
 omnino cibum admittens, solo pane
 & aqua hæcenus vesci consueverat.
 Cumque in carcere positus eandem vi-
 vendi rationem vellet retinere, Attalo
 post primum quod in amphitheatro
 confecerat certamen, revelatum est,
 non rectè neque ordine facere Alcibiadem,
 qui & creaturis Dei minimè ute-
 retur, & aliis exemplum scandali fieret.

Huc refer
 Niceph.
 c. 18. l. 4.

Paruit itaque Alcibiades, & cunctis A deinceps cibus promiscue uti cepit, gratias agens Deo. Neque enim divina gratia eos presentia sua destituerat: sed consultorem habebant Spiritum Sanctum. Verum de his hactenus. Ceterum cum Montanus & Alcibiades ac Theodotus, tunc primum in Phrygia opinione hominum tanquam Prophetæ celebrari cepissent (multa quippe divinæ gratiæ miracula in pluribus ecclesiis etiamtum fieri solita, fidem plurimis faciebant eos quoque prophetare) cumque illorum hominum causâ diffensio orta esset, qui in Gallia erant fratres, privatim de his iudicium suum, religiosum imprimis & cum recta fide consentiens, rursus eidem epistolæ subjunxerunt, prolatis interfectorum apud se martyrum variis epistolis, quas illi dum in vineulis adhuc essent, partim ad fratres in Asia & Phrygia degentes, partim ad Eleutherum Romanæ urbis episcopum scripserant, pro pace ecclesiarum quasi legatione fungentes.

πειθεῖς ἢ Ἀλκιβιάδης, πάντων ἀνέστη λαμβάνει, ἡ ψυχὰς αὐτῶν Θεῷ. ἔτι πείσκειται χαλεπῶς Θεῷ ἦσαν, ἀλλὰ τὸ πρῶμα τὸ ἀγιὸν ἦν σύμβουλον αὐτοῖς, καὶ ταῦτα μὲν ὠδὲ ἐχέτω. τῶν δὲ ἀμφὶ τὸν Μοντανὸν Ἀλκιβιάδην καὶ Θεόδωρον, περὶ τὴν Φρυγίαν ἄρτι τότε πρῶτον τὴν περὶ τὰ προσηλυτισμὸν ἄλλα πολλοῖς ἐκφερομένων. πρῶτον σαγῶν ὡν καὶ ἄλλα ἄλλα ἄλλοιοῖα τὰ χαρίσματα εἰσέτι τότε καὶ διαφορὰ ἐκκλησίας ἐκτελεσθέντα, πρῶτον πολλοῖς κακείνων προσηλυτῶν παρῆγον καὶ διὰ τῆς νείας ὑπαρχίας περὶ τῶν δεδηλωμένων, ἀλλὰ οἱ καὶ τὴν Γαλλίαν ἀδελφοί, τὴν ἰδίαν ἑσιν καὶ περὶ τῶν, εὐλαβῆ καὶ ὀρθοδόξοι ἀπὸ τῶν ἡσίων ἐκτελεσθέντων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς τελεσθέντων μαρτύρων διαφορὰς ἐπιστολάς, ἀλλὰ δεσμοῖς ἐπὶ ὑπαρχόντες, τοῖς ἐπὶ Ἀσίαν καὶ Φρυγίας ἀδελφοῖς διεχάραξαν ἔμφρον ἀλλὰ καὶ Ἐλευθέρῳ τῷ τότε Ῥωμαίων ἐπιστοπῶ, τῆς τῶν ἐκκλησιῶν εἰρήνης ἐνεκα πρῶτον βεβύοντες.

CAPUT IV.

Quomodo martyres Irenæum epistola sua commendaverunt.

Huc refer Niceph. c. 13. 14. 15. l. 4.

SEd & iidem martyres Irenæum qui tunc temporis adhuc presbyter Lugdunensis erat ecclesiæ, supradictò eleuthero per literas commendarunt, eum testimonio suo non mediocriter ornantes, sicut ipsorum verba declarant quæ sic habent: Te per omnia ac perpetuò optamus in Deo valere pater eleuthere. Has literas ut ad te perferret, fratrem & collegam nostrum Irenæum hortati sumus. Quem quidem ut commendatum habeas rogamus, utpotè amulatorem testamenti Christi. Quòd si nobis compertum esset, locum cuiquam conferre justitiam, eum tanquam Presbyterum ecclesiæ (hunc enim gradum obtinet) tibi imprimis commendassemus. Ceterum quid opus est expressum in supradicta epistola catalogum martyrum hic recensere, quorum alii securi percussi, alii feris obiecti, alii in carcere exanimati sunt? Quid item opus est referre numerum confessorum qui postea superfuere? Hæc enim quicumque voluerit, cuncta poterit plenissimè cognoscere ex ipsius epistolæ lectione, quam quidem nos, ut

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Ὅπως οἱ μάρτυρες τὸν Εἰρηναῖον ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς παρατίθειτο.

ΟΙ δὲ αὐτοὶ μάρτυρες καὶ τὸν Εἰρηναῖον πρῶτον ἐπεσέβουον τὸ ὄνομα τὸ ἐν Λεγῶν παρρησίας, τῷ δηλωθέντι καὶ Ῥώμην ἐπισκόπῳ σωτῆρι, πλείστα τῷ ἀνδρὶ μαρτυροῦντες, ὡς αἱ τῶν ἔχουσα τὸν πρῶτον δηλοῦσι φωνὰι. χαίρειν ἐν Θεῷ σε ἐν πάσι εὐχόμεθα καὶ αἰεὶ πᾶτερ Ἐλευθέρη, ταῦτα σοι τὰ γράμματα προσηλυτῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ κοινῶν Εἰρηναῖον διακομιδῆσαι. ὅσα καὶ ἀκαταλείψιμοι ἔχουσα σε αὐτὸν ἐν τῷ πρῶτον τῆς ἐπιστολῆς ἡσίων ὄντα τὸ διαθήκης ἔχειν ἡμεῖς ἡδμεν τόπον πρὸς δικαιοσύνην ἀποποιῶν ὡς πρῶτον ἐκκλησίας ὅπερ ἐστὶν ἐν αὐτῷ, ἐν πρῶτοις αὐτῶν παρεθέμεθα. τί δὲ καταλέγειν τὸν ἐν τῇ δηλωθείσῃ γραφῇ τῶν μαρτύρων κατάλογον. ἰδίᾳ μὲν τῶν ἀποστασιαστικῆς κεφαλῆς τετελειωμένων. ἰδίᾳ δὲ τῶν ἡσίων εἰσδορῶν ἀκαταλείψιμων καὶ αὐτῶν τῶν ἐν τῇ εἰρήνῃ κεκοιμημένων. τὸν τε δεινῶν τῶν εἰσέτι τότε ἀειόντων ὁμολογητῶν. ὅσα καὶ φίλον, καὶ ταῦτα ῥάδιον πληροῦσαι διαγῶναι, καὶ χάριτας ἀναλαβόντι τὸν γράμματα